

Пам'ятайте про Україну!

У 210-ТУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АМЕРИКИ І 100-ТУ РІЧНИЦЮ СТАТУЇ СВОБОДИ

ВІДБУЛАСЯ ЧЕРГОВА СЕСІЯ КУППО

Нью Йорк (ПС КУППО). — В суботу, 21-го червня 1986 р., відбулася в Нью Йорку чергова Сесія Конференції Українських Політичних Партиї і Організацій. В сесії прийняли участь делегати ОУН на чолі із Головою ПУН Миколою Плав'юком, УРДП із Головою проф. М.Г. Воскобойником, ОУН із мгр Романом Ільницьким, Союз Земель Соборної України — Селянська Партия на чолі із інж. Зиновієм К. Туркалом, УНДО на чолі із д-ром Романом Барановським, УСП заступав М. Турецький. Неприсутніми були представники УДР і Ради Прихильників УНР, які своєю неприязністю пізніше виправдали. Сесію КУППО відкрив Голова Президії д-р Зенон Городиський і згідно із Устроєм КУППО перш за все обрав Президію Сесії, яку очолив і провадив проф. М.Г. Воскобойник, а секретарював д-р Роман Борковський. Після відчитання протоколу попередньої сесії секретарем інж. Петром Т. Байбаком, звіт за дворічну діяльність КУППО склав Голова Президії д-р Зенон Городиський. Із вичерпного та річкового звіту учасники Сесії мали змогу запізнітися із всесторонньою працею Президії КУППО, яка проходила трьома відтинками: підтримкою праці ідейно сполучених громадських організацій в діаспорі, на відтинку внутрішньо-політичного намагання до повернення консолідації в одному спільному центрі і працею на зовнішньо-політичному відтинку. Президія КУППО вдержувала постійний і діловий зв'язок у першу чергу із провадниками політичних партій і організацій через їх представників в КУППО та одночасно інформувала їх про працю Президії. В деяких випадках, коли цього вимагала справа, Президія узгоджувала різні питання із представниками чи провадниками КУППО. До таких справ належали проекти реорганізації КУППО, її нового устрою і платформи, а також устаткування її майбутнього характеру і ролі в українському полі-

ТРЕНТОН ВШАНУВАВ ПАМ'ЯТЬ С. ПЕТЛЮРИ

Трентон, Н. Дж. (Б. Ско-рупська). — В неділю, 15-го червня, Громадський Комітет Трентону, Н. Дж., відзначив 60-ту річницю трагічної смерті Голови Директорії та Головного Отамана військ Української Народної Республіки сл. п. Симона Петлюри. В охолодженій просторій залі при церкві св. Юрія Переможив відвідали американські національні гми при музичному супроводі Софії Берик-Шульц. Голова Громадського Комітету інж. Іван Гафкович привітав присутніх священиків, пастора та гостей. У своєму короткому слові він ствердив, що знищення Головного Отамана сл. п. С. Петлюри, Москва не переставала нищити наш народ, його національні надбання та її провідників: Євгена Коновальця, Романа Шухевича, Степана Бандеру та вікін наших дисидентів. Інж. І. Гафкович попросив вшанувати одноклассником м. чанкою сл. п. С. Петлюри, після чого представив доповідча, проф. Івана Самійленка, заступника голови Уряду Української Народної Республіки в екзилі. Проф. І. Самійленко так характеризує сл. п. С. Петлюру: „Симон Петлюра був творцем, будівничим, батьком і душею Армії УНР, обдарований талантом організатора-вождя. У критичні моменти винахідли-

George Washington

Уряд Нікарагуа далі протестує проти допомоги ЗСА

Нью Йорк. — У вівторок, 1-го липня ц.р., міністер закордонних справ Нікарагуа в Об'єднаних Націях ще раз заявив перед Радою Безпеки своє обурення з приводу схвалення Палатою Представників мілітарної допомоги для „контролю“ — повстанців проти теперішнього сандіністського уряду Нікарагуа. Рада Безпеки, яку скликали на догагання Нікарагуа, вислала довіри промови міністра Мігуеля Д'Есково Брокмена із закликами проти ЗСА, які він назвав „агресорами“ і „політичними терором“. Він також сильно критикував відхилення американським Урядом рішення Міжнародного Суду з минулого тижня, який ствердив, що Уряд ЗСА не додержується міжнародних умов і порушує суверенність Нікарагуа. Рівночасно у Нікарагуа речник сандіністів Барядо Арце Кастаню на пресовій конференції із загранич-

Е. Кач вручив імігрантам медалі Свободи

Нью Йорк. — У вівторок, 1-го липня, посадик Нью Йорку Едвард Кач вручив медалі Свободи видатним імігрантам. Нагородження відбулося у парку Баттері на півдні Мангеттену. Посадник Е. Кач стояв на підвісній спиною до Ньюйоркської затоки і Статуї Свободи і одну за одною вручав медалі вихідцям з 50 країн, які за словами Кача, внесли видатний вклад в життя міста і всієї Америки. Серед 86 нагороджених медалею Свободи є генерал українського походження Микола Кравчик, а також чотири імігранти з Росії та Совєтського Союзу: скульптор Луїза Невельсон, письменник Айзек Азімов, лауреат премії Нобеля економіст Василій Леонт'єв і танцівник Міхал Баршніков. Літній сезон на оселі в Лігайтоні. Лігайтон, Па. — Оселя ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні повідомляє, що літній сезон на оселі починається у вівторок, 1-го липня ц.р. Від того часу прийматиметься замовлення на помешкання, денно, тижнево і на цілий сезон. Ресторан буде щодня відкритий для гостей. Для вжитку гостей є купельні басейни, тенісні корти і відбаванкові площі. Суботами грає до танців добірна оркестра. Кожної неділі о год. 11:30 перед полуднем відправляється Служба Божа в каплиці св. Андрія на оселі.

ІМПРЕЗА ОДУМ-у

Дітройт, Миш. — Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) і Товариство Одумських Приятелів (ТОП) ЗСА і Канади повідомляють, що в дні 29-го до 31-го серпня ц.р. тут в Дітройті відбуватиметься зустріч членів з українським громадянством під гаслом: „Підтримуємо дисидентський рух в Україні“.

Сенатор Павло Юзик видужує

Оттава, Канада. — Як повідомляють із бюро сенатора Павла Юзика він перебуває там від деякого часу у лікарні з приводу складної операції запалення легенів. Однак він переїхав щасливо додому і стан його здоров'я тепер поправляється.

ТУРИСТИ, ЯКІ ПРИЇЗДЖАЮТЬ з пілої Америки

Недоліки в будові літаків виробу Бойнг-747, шогорше — теперішня інспекція літаків переважно ці недоліки не може спостерегти. Також Федеральна адміністрація радить інспекторам докладніше перевіряти передню частину літака.

АМА радить хворих дошкільнят тримати вдома

Чикаго, Ілл. — На річницю 135-му з'їзді АМА — Американської Медичної Асоціації, що якраз відбулася тут, в м-ці червні, американські лікарі висловилися про найважливіші справи здоров'я, які турбують усіх людей у ЗСА, зокрема й особливо про справу безпеки зараження здорових дітей дітьми, хворими на смертельну хворобу АІДС — („набутий імунно-невистачальний синдром“), тобто — хвороба, яка знищує природну відпорність організму на бактерії, роблячи імунну систему людини нездатною боротися з мікробами, від чого люди на дити можуть кусатися або дряпатися з іншими дітьми, а також можуть бути ще не тренованими жувати туалет, тобто робити під себе. Це все може сприяти поширенню вірусу названої хвороби АІДС, яку передається через слину та через інші рідини тіла. Але ці ж лікарі, зібрані численно на з'їзді, не радять того самого робити з кількома дітьми, підкреслюючи, що діти шкільного віку, хоч хворі на АІДС, не становлять небезпеки для своїх однолітків і їм треба дозволити брати участь в усіх активностях школи, які визначені для школярів. АМА також радить усім групам населення, які значаться як групи „високого ризику“ — підвищеної небезпеки хворіти недугою АІДС, відбувати старанну перевірку їхньої крові в лабораторіях з метою, щоб хворим особам і тим, що можуть ймовірно захворіти, легше було допомогати медичною консультацією. У міжчасі, в Атланті, у Центрі для контролю хвороб, встановлено перший випадок зараження хворобою АІДС пацієнта, якому дали переливання крові з донора крові гомосексуаліста, що начебто мав кров чисту від вірусу АІДС. Як виявилось, цей донор заразився на АІДС напередодні давання крові, і аналіз лабораторійний ще не міг виявити хвороби, точніше — знайти кров'яні клітини-протитільця в крові, що витворюються в крові не відразу в час зараження, а деякий час згодом. Про це пише „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт“ з 30-го червня ц.р. Стурбовані цим відкриттям, офіційні чинники контролю захворювань закликають чоловіків-гомосексуалістів, які становлять понад 80 відсотків серед хворих цієї недуги та серед тих, що її переносять, — стримуватися взагалі від давання крові, бо, виходить, лабораторійні дослідження їхньої крові не завжди можуть виявити хворобу. Тому краще, щоб не ризикувати, роблячи трансфузії крові від такого донора до пацієнта, який потребує трансфузії чи через гемофілію, чи під час та після операції, чи з яких інших причин.

У СВІТІ

ВТОЙ ЧАС ЯК сандіністський уряд перебуває в безвихідному фінансовому становищі, а чужинські банки відмовляються надавати йому кредити, допомога, як не дивно, прийшла не з Москви, а з скандинавських країн, які, крім Швеції, є членами НАТО. Між міністром у справах розвитку Норвегії Веслом Ветлесеном і віцепрезидентом Нікарагуа Сергіо Меркалом, який перебуває в Осло з офіційною візитом, була підписана угода про те, що Норвегія надасть допомогу режимові Манангуа у висоті 3,6 мільйона доларів. Міністер торгівлі Нікарагуа Александро Куенса, який супроводжував віцепрезидента, сказав, що до кінця року норвезька допомога досягне 11 мільйонів доларів.

МІНІСТЕРСТВО ВІЙСЬКОВО-морської флотії Швеції

штурбуване проникненням в її територіальні води чужинських підводних човнів, приступило до спорудження загород з сталевих сіток у водах військового порту Гарфсрєда. При проходженні торгових або пасажирських кораблів сітки можна буде опускати на дно.

Мешканці старинного грецького міста Дельфи

в якому знаходяться безцінні пам'ятники античної архітектури, вимагають заборони будувати тут величезну алюмінієву фабрику. Фабрику повинен будувати Совєтський Союз. На ній буде працювати 700 осіб, а її продуктивність становитиме 660,000 тонн металу на рік. Жителі Дельф, підтримані відомими європейськими екологами і депутатами Європейського парламенту, вважають, що фабрика занесе непоправної шкоди історичним пам'ятникам і знаменитим оловковим гаям, що знаходяться поблизу. Економіст Ахілєс Грігоріанс вважає, що після вступу в дію фабрика щодня буде викидати в повітря біля 80 тонн шкідливих речовин.

ПОЛІЦІЯ І ВОЯКИ охороняли амбасаду ЗСА в Манілі

і головні квартири філіппінської армії, коли повз ці будинки проходила демонстрація прихильників колишнього президента Фердинанда Маркоса. Такі демонстрації стали в Манілі традиційними. Відбуваються вони раз на тиждень і в них беруть участь тисячі демонстрантів. В останній демонстрації взяло участь 8,000 прихильників Маркоса. Досі демонстрації не мали антиамериканського характеру. Однак уряд вирішив зміцнити охорону амбасади ЗСА, побоюючись, що демонстранти можуть пригадати З'єднанним Штейтам їх становище щодо Маркоса.

В РУКИ НОРВЕЗЬКОЇ ПОЛІЦІЇ

попав лист, написаний Арне Трегьольтом у в'язниці і адресований генералові КТБ Геннадієві Тітову. Лист починається словами: „Дорогий друже, дякую за пошту“.

У зв'язку зі Святом Незалежності Америки, яке припадає в цьому році на п'ятницю, 4-го липня, чергове число „Свободи“ появиться у понеділок, 7-го з датою вівторка 8-го липня.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
 UNA members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібних випадках скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Додатковий заадресований коверту з відповідною поштовою оплатою — за змістом оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00

Чекі — money orders — виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Четверте липня

Американське 4-те Липня — це українське 22-ге Січня. Але є між ними символічними календарними датами велика різниця. Українське 22 Січня — це державне самовизначення в постаті соборної і незалежної держави, це ідеал і програма дії на майбутнє, це спомин і мрія. Американське 4-те Липня — це той День Незалежності, який є реальною дійсністю. Проголошення на площі святої Софії у Києві Четвертого Універсалу 22-го січня 1918 року і рік пізніше — там же відчитання Акту Злуки — це були епізоди, бо хоч Українську Народну Республіку визнавав також більшовицький уряд у Москві, проте зараз же пішов проти неї виною і заграв її три роки пізніше. Зберіг ворог тільки назву УСРР — Української Соціалістичної Радянської Республіки, як тактичний засіб для легшої русифікації країни. Зате в Америці День Незалежності започаткував могутній розвиток молоді країни, яка впродовж двохсот літ стала найпершою мілітарною та економічною потугою світу.

У цьому році 4-те Липня святкуватиметься особливо урочисто. Бо сполучено це щорічне відзначення проголошення Декларації Незалежності зі столітнім існуванням Статуту Свободи, яка пишеться перед гірлом ріки Гадзону і яка стала гордістю всіх американців. Сполоски, що його високо тримає у піднесеній вгору руці це за свого життя легендарна Пані запалить знову сам президент Рональд Реген. Прибуде теж президент Франції Міттеран із прем'єром Шіраком, бож це Франція дала ініціативу, дарувала цей величний пам'ятник Волі Америці, а французький скульптор створив її. Сподіваються приїзду до Нью Йорку кількох мільйонів людей з цілого ЗСА та з-поза нього, крім мільйонів мешканців цієї метрополії світу. Для запевнення безпеки учасників цілощиттєвого святкування в Нью Йорку кінцею червня — змобілізовано кілька тисяч ньюйоркської поліції плюс кілька тисяч Національної гвардії і поліції та військові гелікоптери, що кружлятимуть для кращої безпеки проти якогось можливого акту від терористів чи просто від хуліганів.

Стаття Свободи — це символ усієї американської державної системи. Це символ того „праведного закону“ Вашингтона, якого гаряче прагнув для України Тарас Шевченко, усім його еством, всією його творчістю змагаючи до того, бож з-посеред усіх вільних країн світу Америка таки втішається найбільшою свободою. І тією свободою користуються всі мешканці цієї країни, між ними українські іммігранти, які стали вже поселенцями, льосяльними громадянами нової батьківщини; Духовий зв'язок з Україною, зацікавлення всіма її справами, журбу за долю своїх поярмлених земляків зберігають надалі українці в Америці (чи — американські українці, бо не у назві суть справи, а в духу змісті та конкретній праці) разом з турботою про добро Америки, разом з працею для неї. Вільний західний світ, в тому числі й широкі кола американського суспільства це не усвідомили собі, що поярмлени Москвою народи — це найкращий, найвільніший і найвірніший союзник Америки. Але є вже в цьому напрямку деякий поступ. Чути вже про це від деяких розумніших американських політиків, і повне усвідомлення цієї правди мусить таки прийти.

Американські громадяни відзначають роковини своєї державності із оправданою гордістю. Бож вони доконали чуда, коли за короткі у свесвітній історії двісті років створили таку справедливую і могутню потугу. Переживала Америка також різні кризи, політичні й господарські. Але завжди це були тільки епізоди, бо народ і його мудрі провідники переборювали всі ті труднощі і країна ступала вперед.

Тепер Америка має Президента, який втішається величезною популярністю. Він консерватист і традиціоналіст, і вибрали його двократно величезною більшістю тому, що й американське суспільство в масі патріотичне і воно пішло „направо“. Українці, які стали американськими громадянами, мають не тільки моральний обов'язок радити з усіма іншими громадянами в дні роковин американської незалежності, але й за своєю совістю. Бож ми всі із первісної і пізнішої імміграції тільки тому дістали змогу жити тут життям культурних людей і жити в доброті і свободі, бо тут діє „праведний закон „Вашінгтона“. Тут існує свобода, про яку ще й досі тільки мріють наші поярмлени брати в Україні.

25-РІЧЧЯ „СУЧАСНОСТІ“

Іван Кедрич

На кілька чисел відомого журналу „Сучасність“, що друкується у Мюнхені, на обгортці пишеться грубим друком цифра „25“, немаче змалюючи. Видавець і члени редакції „Сучасності“ та співробітники мають добре право бути гордими: бо сам факт, що місячний журнал книжкового формату, приблизно на 128 сторінок, міг у наших відносинах втриматися і „жити“ 25 років з усіма даними надалі довге існування — це вже великий осяг. І тому такому „ювілейові“ належить присвятити глибоку увагу. В „Енциклопедії Українства“ у гаслі „Сучасність“ сказано, що журнал „постав на базі двохтижневника „Сучасна Україна“ і „Літературна газета“, які появлялися два роки перед народженням „Сучасності“. Таким чином насправді це видавництво триває вже не 25, а 27 років.

У підtitулі написано: „Література, мистецтво, суспільне життя“. У першому числі журналу заповідано, що журнал буде знайомити читачів з проявами культури у найширшому розумінні, себто писатиме не тільки про творчість українську, але й чужинську. Сказано теж, що журнал — безпартійний, український. У „Сучасності“ дійсно література зай-

має найперше місце. Це трохи дивно, бо фактом є, що з трьох чинників, які складаються на поняття культури — науки, літератури і мистецтва, — література українського поселення у діаспорі стоїть на останньому місці; на першому є мистецтво. Але видавець і редактори дотримали обіцянку, що будуть ставитись до культури з широкого, не тільки вузько національного аспекту. У літературі української вільної громади на першому місці стоїть поезія. І в „Сучасності“ найбагатше репрезентована поезія, особливо модерна — кожне число так і починається якимсь віршем, якоюсь поемою. Проте найбільшу заслугу має „Сучасність“ у двох ділянках: 1) вона пильно стежить за процесами в Україні, зокрема й особливо цікавиться тамошньою творчістю, і 2) веде свою видавничу діяльність. Коли до кінця минулого року „Сучасність“ видала 152 книжки авторів з України і українського поселення, то це насправді мусить імпонувати.

Очевидно, немає світел без тіней. І в найприхильнішому підході до цього

ДУМАТИ ТРЕБА ПРО МАЙБУТНЄ

С.Т.

Недавно на пресовій конференції репортери запитали Курта Вальдгайма, як він пояснює, що деякі його прихильники брали участь у кампанії президентських виборів під антисемітськими гаслами. На це президент Австрії відповів, що він не може нести відповідальності за всіх тих, які голосували за нього. Державні діячі, дипломати, високопоставлені особи не повинні висловлюватись відкрито і зрозуміло мовою. Але зрозуміло було і так: у тому, що в Австрії, як і в деяких інших країнах, останнім часом прокотилася нова хвиля антисемітизму, винні самі жиди, і в першу чергу Святий Жидівський Конгрес. Саме він, цей Конгрес, почав кампанію проти Курта Вальдгайма, посуджуючи його в усіх нацистських гріхах, хоч не мав на це незалежних доказів. Тому австрійські обурена така поведінка жидів і вони виступили з антисемітськими гаслами. Навіть сам ловець „воєнних злочинців“ Симон Візенталь двічі публічно осудив керівників Свйтого Жидівського Конгресу за те становище, яке вони зайняли щодо Курта Вальдгайма.

На сторінках багатьох газет Заходу розгорнулася дискусія з приводу того, чи варто тепер, після більш як 40 років з часу закінчення Другої світової війни, піднімати справи про нацистське минуле, вишукувати воєнних злочинців, наживаючи тим самим сотні нових антисемітів.

Ось що пише на цю тему історик Євгеній Манін у статті „Обережно: правдолюбці!“, надрукованої 11-го червня у газеті „Новое Русское Слово“. „Всі визначні політичні оглядачі і діячі висловили одностайну думку: в широкій популярності Вальдгайма, в його чудових шансах на перемогу, в нечуваному спалахові антисемітизму в Австрії і Західній Німеччині винні головним чином „правдолюбці“ зі Свйтого Жидівського Конгресу (СЖК), які почали публікацію компромітних Вальдгайма документів саме напередодні виборів. Симона Візенталь тяжко заплідзрили і спичкутти нацистам, але він знайшов у собі мужність двічі публічно осудити СЖК за те становище, в яке він своєю безглуздістю поставив 100 тисяч жидів Австрії і Німеччини. Це вони, а не правдолюбці з Свйтого Жидівського Конгресу, дістали погрози листи і дзвінки і читають на стінах синагог: „Жиди, забирайтесь геть! А незначні нацистські групи дістали багатий приплив нових членів. Чи не надто висока ціна за „правдолюбство“ і „відсутність терміну давності“? Як бачите, це вже не випадковість, це вже якась хибна система, — не думаючи про наслідки, ставити під удар тисяч невинних людей“.

Далі він пише: „Я не знаю яким Іваном був Дем'янюк — „гірним“ чи „лагідним“, справа суду висунити це. Але я знаю інше: в той день коли він був депортований в Ізраїль, тисячі українців і прибалтійців ЗСА і Канади стали активними антисемітами“. Автор робить вис-

новку, що не варто судити одного антисеміта піввіковою давністю, щоб на зміну йому прийшли тисячі нових антисемітів. Воскресити, тих, які згинули, вже не можна, а тому треба подумати про живих — про дітей і внуки. „І якщо наша турбота проявляється в тому, що ми своїми руками забезпечуємо їх все новими тисячами людей, які ненавидять їх, і це називаємо це „боротьбою проти антисемітизму“, — то це найбільш дивна з усіх логік, з якими коли-небудь доводилося стикатися, — пише Є. Манін. — Люди, які йдуть за цією логікою і ширю вірять, що це є єдиний спосіб захистити наших нащадків перед новою Катастрофою, — і є ті самі „правдолюбці“, які вже принесли стільки несчасть нашому народові“.

Автор статті нагадує, що колис Теодора Геріла попросили в кількох словах висловити своє політичне кредо. На це він відповів: „Я хочу, щоб жиди були такими, як всі“. „Якби ніни, — пише Є. Манін, — можна було завдати Герілеві те ж саме запитання, ми дістали б ту ж відповідь, хоч відтоді минуло майже сто років. Ми чомусь не можемо стати такими, як всі. Всі колишні смертельні вороги давно помирли: німці і французи — краші друзі, японці — віддані союзники американців, британський прем'єр зупиняється в Ізраїлі в тому самому готелі, який був колис висаджений в повітря Менахемом

Бегіном і де загинуло 80 англіців. Папа Римський відвідує синагогу і називає жидів „дорогими старшими братами“. Всі хочуть залишити минуле позаду і думати про майбутнє. Всі листає не ми. Ми з дня в день виставляємо напоказ наші старі рани і кривди, забуваючи, що в Німеччині народилося вже третє післявоєнне покоління і що це покоління має до фашизму таке ж відношення, яке масою ми до засновників совєтської влади в ССРР. Однак наші невтомні борці вдовбують цим людям одну і ту ж думку: дивіться, що натворили ваші покійні бабуні і дідулі! Ми вам цього ніколи не пробіємо і не забудемо!“

Закінчує свою статтю Євгеній Манін так: „Неможливо йти вперед з головою, повернутою назад. Неможливо боротись з антисемітизмом, своїми руками його насаджуючи. Треба знати і пам'ятати минуле, але не можна жити лише минулим — це справа старих, які вижили з розуму. Минуле не повинно повторитись? Правильно. Тож не давайте „правдолюбцям“ відроджувати це жаліве минуле“.

Історик Євгеній Манін висловив у статті, мабуть, не лише свої думки, але й думки багатьох жидів, які стурбовані проблемою зростання антисемітизму і тим чинниками, що породжують її. Пора б задуматись над цим і „правдолюбцям“ зі Свйтого Жидівського Конгресу та різним візенталями і замість вишукувати „воєнних злочинців“, подумати про ту шкоду, яку своїми діями вони приносять жидівському народові і його майбутньому.

Марічк:

ПОЗНАЙОМТЕСЯ З УКРАЇНСЬКИМ ГАНТЕРОМ

III

Раз питаю: — Що там чувати у „Ксені“, пані Олю?
 — А — а, Марічко, та там сама молодь! — Чорна приходить. — до мене як кинуться кавалери! — а один, наймолодший при столі, питає другого: — А хто то такий прийшов?
 — Оля Морозова — каже той другий.
 — Котра Оля? — Михайла Мороза?
 — Ні, не ця?
 — А котра ж, Валентина Мороза?
 Ні, Оля — докторова Мороз!
 — А-а! — зривається той „молодик“ та до мене з обіймами: — Пані Олю! Та я вже разу пізнав, та ви ся ніц не змінили! — Кажу вам, Марічко, чиста комедія з тими кавалерами!
 Ви минаєте „Ксеню“, прислонену смєраками, і рівна дорога веде вас далі.
 Зараз направо від дороги на горбі, як намальована картина — красна наша церковця. Ваше авто саме припиняє біг. Ви дивитесь, замаєте очі і бачите сотні дорогих картин з вашого минулого. Ви бачите Україну. Наші дорогі Карпати; і вам не хочеться їхати далі, якщо це неділя — то до ваших вух ліне дзвінкий голос „дяка“ Любомира Лампика, колишнього бандуриста, члена цієї капели на чужині, якої ніхто не заступить... За дяком ще потягне своє „Вірую“ наш мистець Михайло Мороз, а спів-молитва нашого хору вабить вас увійти у церкву.
 Одна дорога манить. Зараз за церквою, прислонена високим живописом чепура хатка з ганочком покійного мистця Ярослава Паладія. Чисто обстрижена трава, білі берези, плетений пліт з перелазом, натиканий горщечками, всюди квіти. Пані Люся не тратить марно свого часу!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про силу м'язів і вплив

на мораль життя

Сьогоднішній світ поставив силу м'язів і спорту в заправу на вишківку високій п'єдесталі. Зі справжньою релігійністю тисячі осіб в нашій країні біжать для руханки кожного дня вулицями чи дорогами у своїй найближчій околиці, тисячі осіб вправляють дома чи у спеціальних до того інституціях різного роду руханку, тисяди осіб посвячуються прямому одному чи другому родові спорту. Це, розуміється, в заложенні правильне, коли йдеться про фізичне здоров'я і його збереження.

Але одночасно із цим тисяди осіб масово захоплюються своїми фізичними вправами для власного здоров'я, але успіхами інших, в усіх ділянках спорту, що їм вони лише приглядаються, сидючи у м'якому кріслі перед телевізійним апаратом, або на спортовому стадіоні, де можна дати волю своїм емоціям. Найкраці із тих спортивців, завдяки масовим засобам інформації, мають величезну кількість шанувальників, а то й величезних, серед широкої маси вони — герої, а їхні імена на устах усіх.

Багато серед цих спортових ідолів у нашій країні є людей темної раси либонь тому, що є у них сила м'язів, часто високий ріст і беззастережна відданість спортивній заправі, яку вони ставлять на першому місці у своєму житті.

Все було б добре, якщо б у наших часах ці спортові герої здобували лише славу своїми м'язами, а не також величезні гроші. Відомо добре, що кожний із таких першунів, зокрема у кошківках, футболістів або бейзбольних дружин, заробляє значенито, і поодинокі дружини змагаються у висоті заплати, щоб здобути такого доброго члена. Зостається, що тепер вже майже на цілому світі мунулися часи, коли існувала у спорті лише чесна гра, а не була ця гра споадуена із різних родом винагород навіт у не-професійних гравців.

Але, на жаль, саме ці гроші, яких спортові зірки мають аж надто багато, деморалізують їх до краю і

Ві, Чорноділі і Чорногора,
 Чорне море і чорна земля;
 Ви, чорноброві красуні її,
 Чорнооуєаті Іванку твої,
 Чому чорну долю собі прирекли?
 Кружляли над нами відвічні вітри
 Та ці злуку вістку у світ занесли:
 Чорніє на серці, чорніє в очах,
 Бож чую: — Чорнобіл — на всіх голосах.
 Зробив ось Чорнобіл, що ми не змогли, —
 Поставив на мапу наш клаптик землі.
 Чомусь не сприймають у світі добра,
 Чомусь переконують тільки біда...
 І чорні у мене про тебе думки
 В ці чорні ночі і чорні дні
 Ще за чорніші і довгі роки...

В.С.

ЧОРНІ ДУМКИ

За жертва твою, за страждання століть,
 Чи є в світі суд, що тебе захистить?
 Ось дієти рубля — за всі муки твої.
 Бракує Платам лиш миска води...

родина — мамою, відомою усім пані Ольгою, журналісткою і мистецтвознавцем.

Трохи перед ними, з'їхавши стрімко вниз і через міст та повернувши направо, натрапите на цікаву староденну хату Наталки Погребінської, любительки музеїв і різної старовини — антикві. Зайшли б у хату, присіли б може на солоному випханім сіннику чи купили б якусь античну колотушку, або давнього макогона, не того, яким „била жінка чоловіка“, не того...
 Там ще по сусідству нова дерев'яна хата „погорільця“ І. Нинки, учителя.

Аж ось залоскоче в носі запахом борщу з кропом або голубцями. Це з хати п. Яковів, що готує вже своє кулінарне диво для церковного буфету.

Перед вами уже видніє гарна гущульська хата Титлів: Євген — соліст хору „Думка“. Далі хата П. Сагала, та ще інша. Трошки нижче поруч себе дві довгі хати на колесах. Це оселя родини П'єсецьких. Одну хату ще відділюють, друга — стоїть пустакою: Пік П'єсецький, визначний пластун, Лісовий чорт. Колиш був пристійний із елегантними манерами, забавляв усіх своїми львівськими дотепами. Тепер він у великому горі, нестало його дружини Ніни назавжди.

Минаєте гордовиту хату п-ва Савчаків, із ставком з рибкою і „з вишневецьким садком“.

По дорозі до села Претівлі під горою побачити хату відомих мистців Богдана і Галини Титлів. При іншій дорозі живе ще одна родина Титлів — третього брата. Три брати разом. — Шасліви.

А тепер з'їжджаєте відолну попри „Карпатіо“. Тут шороку відбуваються українські наукові семінари. Тоді виповнена „Карпатія“ гомонить учасниками семінарів з усіх усюдів, а весела, шибетлива колишня артистка українських театрів пані Бенцаль чарує всіх і миллим українським і смачними обідами. Власники „Карпатіо“ п-во Шевчуки — тихі, лагідної вдачі, побожні і вартісні члени гантерської родини.

(Продовження буде)

O-KA

Лети, наше пісне...

Хор „Думка“ в Нью-Йорку з величавою своєю 35-літньою історією...

Тів підкреслювали добро хору і української пісні, як найбільш важливі моменти.

Місце дотеперішнього кількості вибраного голови хору І. Раковського перебрало довголітній заступник Борис Кекіш.

Допомога від громадства є побажана, тим більше, що кожний доток на хор можна відтягнути від федерального податку.

Кілька місяців проминуло від останніх Загальних зборів. Хор „Думка“ може похвалитися успішним виступом 1-го червня в Юніон, Нью-Джерсі.

Запланований виступ на 12 липня ц. р. на відпочинковій Оселі УНС Союзівців. На 1-го серпня — вїзд до Філадельфії на фестиваль, що має відбутися в Робін Гуд Дел.

З вищого видно, що хор „Думка“ з меншою енергією почав дальшу свою працю і буде таким, як ціла українська громада.

Олекса Мотиль

Гельсінкський процес на Форумі в Нью-Джерсі

(Дора Рак). Третя з черги Конференція для справ Безпеки і Співробітництва в Європі в продовженні Гельсінкського процесу відбулася в листопаді 1986 року у Відні, Австрія.

Амбасадор Воррен Зіммерман проводить одним із семінарів із темою „людські права“ в часі спеціального Форуму скликаного до Нью-Джерсі напередодні Конференції для справ Безпеки і Співробітництва в Європі, що відбудеться в Відні, Австрія, в листопаді 1986 року.

Амбасадор Воррен Зіммерман з офіційними представниками після пресової конференції, що попередила Форум (зліва): Юган Саймонсон, стейтсвий департамент, Ліяна Бранн, стейтсвий сенатор, Джейн Бірджі, секретар стейту, амбасадор Зіммермана, д-р Натан Вайс, президент Кін коледжу в Юніоні, де відбувається Форум.

(Фото Дора Рак)

АГЕНТСТВО НАСА повідомило, що великі зміни, які зашли в його заряді на те, щоб не повторилися нещастя, які стали причиною нещастя із Челленджером.

БЕЙРУТСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Аль Ширра“ повідомив, що „мусулманська група“, яка твердить, що в її руках перебувають п'ять закладників-американців, передала кардиналові Джанові О'Коннорові нові вимоги, зв'язані з їх звільненням.

ЛУІЗІЯНА Є ОДИНОКИМ стейтом у Америці, що дозволяє 18-літнім особам купувати алкогольні напитки.

ГРУПА ІНЖЕНЕРІВ, які опрацюють нову програму для удосконалення будови міжпростірних кораблів, заявила, що НАСА повинна встановити механічну систему, яка б уможливила астронавта у кабіні такого корабля виділяти з неї в разі небезпеки.

Advertisement for Dr. Olexander Shvarc, a specialist in internal medicine, located at 232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003.

Advertisement for the Bay Area Dermatological Association, featuring Dr. Vadim Cherny in dermatology practice.

Advertisement for the Wanderers' Club (Мандрівний Табір) for the elderly, offering social activities and a summer trip to Adirondack.

В той цілі департамент стейту скликав на 4-го червня ц. р. „Форум“, що відбувся у Кейн, коледжі у Юніон, Н. Дж., при співпраці департаменту стейту і коледжу, з участю амбасадора Зіммермана та двох членів (із американської делегації та американської федеральної комісії для справ безпеки і кооперації в Європі).

Форму попередила одноденна пресова конференція з участю біля 35 осіб, в часі якої амбасадор Зіммерман і директор Гатавей давали пояснення на запити переважно із ділянки людських прав і їх інтерпретації.

Амбасадор пояснив становище американської делегації, яка буде виступати згідно із кожочасними напрямками департаменту стейту у закордонній політиці, створюючи балансувати домагання у справах безпеки із уступками у сфері людських прав. Якщо ж йде про тактику, то амбасадор прихильно став до відкритості нарад, хоча й „тиха дипломатія“ буде використана, якщо в даних умовах допоможе досягнути ліпшої висліді.

Пленарна сесія почалася при участі біля 300 осіб офіційною церемонією. Учасників і виступаючих гостей привітав д-р Натан Вайс, президент коледжу, а Джейн Бірджі, Н. Дж., секретар стейту вітала від свого департаменту і першого губернатора Тома Кейна.

Advertisement for the Ukrainian Free University Foundation, offering a scholarship program for students.

Advertisement for 'EDUCATION' by Dr. Ostop and E. Orshkevich, offering a course on computer science.

Майкел Гатавей і Дейвід Джонсон говорили про окремі аспекти Кінцевого Акту Гельсінкського договору з американського становища (наприклад, про справи технології, науки, економіки, проблем довкілля, інформації, людських контактів, і т.д., що є в окремих секціях договору), а також про склад і завдання американської (федеральної) комісії для справ безпеки і кооперації в Європі.

Дещо довше слово мав амбасадор. Він накреслив історію гельсінкського процесу, що почався підписанням договору у 1975 році, та наступних конференцій. У Відні американська делегація буде працювати над тим, щоб досягнути поступу для поправки людських прав у широкому розумінні, „бож мир є також людським правом“, запевнити перестерігання постанов договору, і — користуючись засобами масової інформації — подбати, „щоб американський голос почув на заході і сході“.

Амбасадор Зіммерман, професійний дипломат, добре зорієнтований у положенні союзу країн, що хотіли б емігрувати (за твердженням Шаранського є їх 400,000), знає про долю членів гельсінкських груп в Москві і Києві, хоча, мабуть, призвав поодинокі справи і прізвища українських політичних в'язнів. Можливо це не входило в приділеному йому ділянку праці в часі попередніх конференцій, тож варто б відсвіжити і уточнити українські домагання новою документацією.

Advertisement for a computer course, mentioning a cost of 175.00 dollars and contact information for Dr. Ostop.

Відбулася... (Закінчення зі стор. 1) роках 1932-33, збудованого в Єрусалимі. Одночасно Президія КУППО подала до преси узагальнені провадки усіх складових частин КУППО спільне Становище в справі анти-української акції Москви і її союзників у відношенні до світу.

Одну із важливих ділянок праці Президія КУППО на зовнішньо-політичному відтинку були заходи для поглиблення зв'язків і співпраці із нашими сусідами поляками. Вдержувано діло вий листовий зв'язок із речником підпільних польських організацій в справі налагодження тісної співпраці, а також узгоджено і вислано до преси відповідь на їх звернення „До Братів українців, білорусинів і литовців“, яке, як „Становище КУППО в справі українсько-польських відносин“, вислано також на адресу речника польського підпілля.

Після звту жива дискусія учасників Сесії КУППО відмітила корисну і активну працю Президія КУППО та уділила її абсолютну більшість у визначенні голови д-рові Зенові Гордицькому. В цій живій дискусії підсумком вирішено затримати дотеперішній характер і устрій КУППО, залишено ротаційну систему вибору голови Президія КУППО, але на вимогу і за підтримкою усіх представників присутніх на Сесії продовжено каденцію уступаючого Голови д-ра Зенона Гордицького ще на два роки. До складу Президія КУППО увійшли як заступники голови інж. Зіновий Туркало, чл.

очевидно, про найочішчу трагедію українського народу — нуклеарну катастрофу на станції Чорнобиля. На семінарі людських прав також різнонаціональні промовці інформували амбасадора про переслідування і порушення людських прав у їхніх країнах, наприклад в Албанії, Югославії, Польщі; про „взаємне“ переслідування етнічних меншин в Румунії або Малярщині; також про переслідування македонців — „забутий нарід“, як сказав промовець, у Болгарії і Греції. Деякі мали готові матеріали, які передали амбасадорові, який з увагою і терпеливістю протягом однієї години слухав, а на кінець порадив усім переслати відповідні документи для нього до Вашингтону, обіцяючи, що він особисто вгляне у всі проблеми (деякі з них шлюком надав) перед вїздом до Відня. Помітною була добре приготувана і обсаджена жидівська група із комітету Валленберга, шведського дипломата, що в часі Другої світової війни врятував тисячі жидів в Малярщині перед вивозом до німецьких таборів, а сам опісля „пропав“ у російській неволі.

У справі Чорнобильської катастрофи амбасадор не міг дати відповіді (питання було в справі можливості допомоги для українського населення) — однак, запевнив, що Вашингтон розгляне і вирішить, як включити цю справу у віденські наради.

На закінчення програми Форуму звітodawці подали підсумки із поодиноких семінарів, вираховуючи усі порушені проблеми. Чотиригодинні наради дали членам американської делегації на Конференцію Безпеки і Кооперації в Європі (CSCE) доволі актуального матеріалу для використання. Кінцеве слово мав амбасадор Зіммерман; він ще раз дав аналіз гельсінкського процесу і вигляд конференції у Відні, де сподіється досягнути значні успіхи у ділянці людських прав в загальному та в поодиноких випадках, як от у справі Сахарова, ставлячи їх на площині, рівній із справами „безпеки“, згідно взаємно їх узаалежнюючи. Годі очікувати, який вплив матиме цей Форум на поступовання американської делегації, але амбасадор подякував усім за інформацію, мовляв, він дістав тут велику поміч.

На Форумі була заступле на українська преса: „Свобода“, „Український Тижневик“ і „Українка в Світі“.

Леонід Чудовський, ред. Антін Меновск, секретарем обрано д-ра Романа Борковського, а фінансовим референтом д-ра Романа Барановського. Перевибраний Голова КУППО д-р Зенон Гордицький подякувавши за довіру запропонував ширший план праці, який на внесок мігра Р. Ільницького, рішено передати на розгляд провадам партій і організацій. Під час розгляду кінцевого тижня Сесії КУППО, порушено ряд справ, між ними і справу виступу про влом до Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі. Також Президія Сесії КУППО на внесок інж. Зіновія К. Туркала схвалила звернутися до провадів партій і організацій КУППО із закликком, щоби вони заохотили своє членство прийняти численну участь у відзначенні Тижня Поневолених Народів, а зокрема у маніфеї стасії 13-го липня 1986 року у Нью-Йорку.

Треба відмітити, що до діяльності Сесії КУППО причинилася присутність голови ПУН Миколи Плав'юка, Голови УРДП Михайла Г. Воскобойника і Члена Ради ОУН-У мігра Романа Ільницького, як рівно інших видатних членів політичних партій і організацій. Зокрема треба підкреслити ділове ведення нарад Сесії КУППО, яке спочинувало в досвідчених руках її голови проф. М.Г. Воскобойника і Секретаря д-ра Романа Борковського. Постанови і резолюції прийняті Сесією, а також запропонований план праці дають представу принаксити, що праця нової Президія КУППО ще більше поглибитися.

Денвер у пошану жертвам катастрофи у Чорнобилі

За старанням 38-го Відділу СУА в суботу, 14-го червня ц. р., о год. 10 - й ранку відбулось посадження і посвячення деревця у найкращому міському парку в пошану жертв вибуху нуклеарного реактора, наших братів і сестер на Україні. Союзники довго і солідно приготувались, не шкодуючи коштів і труду до цієї небуденної події.

Два дні перед посвяченням деревця роздано понад 5,000 лоточок у центрі міста. Запрошено представників стейтсвого і міського урядів, повідомлено пресу і телевізійні станції. Виговлено відповідні відзнаки. Надя Виннич і Одарка Фіглюс провели інтерв'ю з телевізійними станціями.

Демонстрацію відкрила голова Відділу Надя Виннич. „Ми сьогодні є тут, щоб засвідчити нашу солідарність з нашими братами і сестрами за залізною заслоною, терпіння котрих не є причиною технічної помилки, причиною є тотальне нехтування найкращих потреб людини московськими володарями... Ми є тут, щоб протестувати проти Москви, котра відкинула кінечну поміч західних країн потерпілим“.

Опісля Надя Виннич покликала до слова і представила присутнім ініціатора і організатора демонстрації доволітню голову Відділу, Дарію Яворівську. Привітавши присутніх і подякувавши за численну участь Д. Яворівська, сказала, що „сьогодні посаджене нами деревце — це символ терпіння і жертв нашого дорогого нам усім народу у сучасному, і рівночасно символ відродження і воскресіння у майбутньому, бо воно буде рости, розвиватись, міцніти“.

„Нехай це деревце назавжди буде пригадкою для нас і майбутніх поколінь, що служба рідній Церкві, батьківщині і народові — це найвищі ідеали і цілі нашого дочасного життя“.

Головну промову виголосила мір Тая Гасцька-Виняр. Вона дала присутнім по змозі повний образ життєвих обставин українського народу під совєтською окупацією, порівнявши ч.

сти штучного голоду в 1933 роках, з сьогоднішніми і доказала фактами, що урядові Совєтського Союзу байдуха нещасна доля українського народу. Сенатор стейту Колорадо Деніс Галагер привітав присутніх влучними і гарними словами: „Я є гордий бути тут, на вашій урочистості... це деревце — це символ любові і знак надії“, „Свети уважайте, що людські права є проти їхніх законів“.

Після привітів представника морської управи Рут Родригас і делегата стейтсвого бюра конгресмени Джейн Курер, відбулось посвячення деревця. Посвячення довершили отці парохів обох церков — православної о. протоєрей Володимир Ситниченко і католицької о. Стефан Хмільяр й о. л. р. Павло Баб'як, з участю хорів православного підривуванням Пантелімона Климка і католицького під керівництвом Ярослава Нижника.

Спеціально підготована для цієї урочистості вихлинка церковна відправа викликала у присутніх незабутній настрій.

Союзники тримали на зміну шарапи. Після посвячення кожний з присутніх мав нагоду кинуть під деревце лоточку землі. Після „Многая Літа“ українському народові, злучені хори виконали три пісні: „Журавлі“, „Боже Великий“ і гимн „Ше не вмерла Україна“.

Вечорі усі телевізійні станції подали уривки демонстрації. Невелика українська громада метрополії Денверу гідно та величю увічнила сумну подію у історичному житті українського народу, подію вибуху нуклеарного реактора у Чорнобилі. Заплановано у недалекому майбутньому пам'ятку у формі фонтану або залізобетонної лавки з відповідним написом, яку будуть завжди оглядати свої і чужинці. Бо стейт Колорадо кожного року відвідують тисячі туристів влітку і взимку. Українська громада Денверу влячна 38-му Відділу СУА за цей гарний почин.

Я. Я.

Advertisement for France, mentioning the restoration of the French ship 'Гермес' and the launch of the 'Гермес' satellite.

Advertisement for a donation to the Ukrainian Museum, mentioning a donation from the family of the late Mr. and Mrs. Y. B. B.

Advertisement for Anna Sarahman, a widow, mentioning her husband's death and her contact information.

У Філадельфії відбулася конференція ЦУКА

У дні 30-го і 31-го травня та 1-го червня ц. р. в приміщенні готелю Філадельфія-Центер відбулася конференція Централі Української Кооперативної Асоціації.

З'їзд делегатів в центральній об'єднаній кредитивок розпочався в п'ятницю ресепцією делегатів (54 учасників із 20-ох кредитивок), і товариською зустріччю, господарем якої була філадельфійська кредитивка „Самопоміч“.

Наради офіційно відкрив у суботу голова Ради ЦУКА дир. Володимир Гуцалівський, після чого моливу відмовив о. Йосиф Денишук із Вашингтону. В першій сесії дня були чотири реферати, які підготували В. Гуцалівський (Дітройт), Б. Андрушків (Дітройт), Л. Липецький (Дітройт) та Б. Ватраль (Чикаго). Як і на попередніх з'їздах, так і на цьому з'їзді, особливу увагу присвячено тематичній збірній фінансової аналізи і економічному розвитку та недолікам в кооперативних операціях. Також обговорено кооперативні публікації, про які ще довго дискутувало, та до цієї пори ще не вирішено.

У своїй аналізі сконсолідованих операцій кредитивок дир. Гуцалівський відмітив маркантний зріст майна кредитивок під час останніх п'ятих років, особливо в інвестиціях і вкладах. Однак, в прибутковості українських кредитивок спілки є децю позаду в порівнянні з іншими фелларальними спілками, які завдяки вищій позичковій діяльності втілюють значні прибутки. На думку В. Гуцалівського, кінцевим є посилити рекламу для придбання членів і ефективної інформації про дохідні відсотки на позички в наших кооперативах.

Інж. Б. Андрушків представив порівнювачу аналізу балансів, прибутковості і розподілу чистого зиску. У всіх категоріях українських кредитивок виказується зріст. Зате вони залягають в позичкових доходах і збільшенні членства та в здобутті нових теренів. Сподіваючися вислідів планованого зросту, кредитивки були б у стані подолати прибутковості і потроїти суми балансів.

На попередньому з'їзді восени 1985 року говорилось обширно про реорганізацію кооперативних публікацій. Переглянувши можливість редагування Кооперативних Вістей в новому форматі і тиражі, інж. Л. Липецький дав конкретну пропозицію: випуском Вістей мав би зайнятися ЦУКА і подбати про періодичну появу з відповідною тематикою і професійними статтями. Крім цього ЦУКА подбас про розміщення новинки про діяльність кредитивок способом закуплення цілої сторінки в провідних українських часописах українською і англійською мовами.

„Інвестиційна та позичкова політика“ була темою четвертої доповіді, автором якої був Б. Ватраль. Прелегент зупинився на головних чинниках, які узабезпечують інвестиційні і позичкові рішення та стратегію ділових комітетів. В загальному, кредитивки, з одного боку, мусять придержуватися принципів федерального бюра і статутних обмежень, а з другого боку, стремити до максимальної прибутковості. Серед теперішніх обставин завзятої конкуренції в інвестиційних і позичкових можливостях кредитивки мусять старанно планувати свої рішення і часто засягати професійних порад.

По доповідях слідували запитання і дискусія, з яких очевидним було загальне зацікавлення делегатів в темах доповідей і заключеннях прелегентів.

Після спільного поуденку в програмі другої сесії заслухано обширну доповідь дир. Омеліана Плекевича (Чикаго), голови Української Світової Кооперативної Ради (УСКР). Доповідач у своїй презентації про „Минуле, сучасне і майбутнє“ розглянув 35 років діяльності української кооперативної в нових країнах поселення, коротко торкнувся історії української кооперативної до часу її ліквідації в 1944 році і накреслив напрями в дальшому організованні української кооперації в діаспорі. Як виказує статистика прелегента, українська спільнота диспонує поважним оборотом капіталом, приблизно одного бильйона доларів, базованих на 120,000-му членстві в кооперативах ЗСА, Канади і Австралії. Це ледве пропороційний показник нашого повного потенціалу, бо на 500,000 українців в ЗСА ми маємо тільки 50,000 членів кооперативів. Тому, по думці прелегента, треба апелювати до українських церковних, суспільно-громадських і політичних організацій, щоб вони підтримували українську кооперативну та тримали гроші на кооперативних діях.

Дир. Роман Мицик (УСКР-Чикаго) в додатковій точці програми звернув увагу на важливість консолідації кредитивок спілок в ліквідації і вважав корисним створити сітку фінансових обслуговувань, як також затвердити спеціальний фонд для розбудови української кооперативної діяльності.

Після багатьох років старань, а й деяких невдач, дим для старших віком „Українське Село“ недавно став ще одним здобутком і гордістю української громади Великого Дітройту. Як натепер, усі проблеми з зв'язку з будовою с за нами, і недавнми ми відзначили першу річницю його існування.

22-го березня ц. р. відбулися чергові річні загальні збори членства. Збори попередила спільна вечеря, яку відкрила президент корпорації Анастасія Волкер, а о. ігумен Вернард Панчук, ЧСВВ, поблагословив їх. Безпосередньо після вечері у великій залі будинку відбулися ділові загальні збори, якими проводив голова Дирекції Зенон Василькевич.

Звітували усі члени Дирекції, які мали відповідальність за поодинокі ділянки праці. Окремо відмічено вклад праці Стефи Дуб і Роми Когут, які взяли на себе обов'язок дбати за габлятки з мистецькими експонатами, а також працю архівара Соні Гулик. Грамота признання за вклад праці одержали інж. Володимир Гомин, який дібрав потрібну групу фахівців, конечних для швидкого проведення будови, та о. ігумен Вернард Панчук, ЧСВВ, за всебічну підтримку „Українського Села“.

Описала голова статутної комісії Луїза Сакс поінформувала присутніх про пропозиції зміни статуту і деякі поправки. Одно з найважливіших змін у провіді корпорації — це висліменування функцій голови Дирекції, яку перебрав би президент корпорації, і створення уряду виконавчого директора з дуже широкими повноваженнями. Присутні члени більшістю голосів апробували ці зміни.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу

Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Помітне було велике зацікавлення членів працею Дирекції, якій висловлено подяку і признання за пророблену працю. Тиждень після загальних зборів відбулося засідання новообраної управи, яка розподілила функції в такий спосіб: виконавчий директор і почесний президент Анастасія Волкер, президент Стефан Віхар, перший заступник Ольга Адамек, другий заступник Юстина Неліген, протоколова секретарка Софія Андерсон, кореспонденційна секретарка Ірина Гулик, скарбник Ігор Іванецький. На місце фінансового секретаря створено фінансову комісію.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Після обговорення змін до статуту відбулися вибори до Дирекції. Одногослоно вибрано на наступну каденцію таких осіб: Ольгу Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Загальні збори корпорації „Українське Село“

Дирекція „Українського Села“; сидять (зліва): Лев Воробкевич, Софія Андерсон, Стефан Віхар, президент, Анастасія Волкер, виконавчий директор, Ольга Адамек, Юстина Неліген, Ірина Гулик; стоять (зліва): Михайло Томин, Юлія Мазяк, Луїза Сакс, Роман Татарський, Іван Дадсон, Павлина Будоло, Зенон Василькевич, Стефан Лехно; відсутній — Ігор Іванецький.

Адамек, Софію Андерсон, Павлину Будоло, Івана Дадсона, Ірину Гулик, Ігоря Іванецького, Стефана Лехна, Юлію Мазяк, Юстину Неліген, Луїзу Сакс, Романа Татарського, Михайла Томіна, Зенона Василькевича, Стефана Віхаря і Лева Воробкевича.

Помітне було велике зацікавлення членів працею Дирекції, якій висловлено подяку і признання за пророблену працю. Тиждень після загальних зборів відбулося засідання новообраної управи, яка розподілила функції в такий спосіб: виконавчий директор і почесний президент Анастасія Волкер, президент Стефан Віхар, перший заступник Ольга Адамек, другий заступник Юстина Неліген, протоколова секретарка Софія Андерсон, кореспонденційна секретарка Ірина Гулик, скарбник Ігор Іванецький. На місце фінансового секретаря створено фінансову комісію.

Анастасія Волкер, виконавчий директор, передає символ уряду президенту корпорації Стефанові Віхареві. Приглядься Луїза Сакс.

сію. До виконавчих увійшли ще Луїза Сакс і Лев Воробкевич. Інші члени Дирекції одержали різні ді-

лянки праці, за які будуть відповідати.

Зенон Василькевич

Попис „Зорепаду“ у Вотервільті

На закінчення школи українських танців танцювальної групи „Зорепад“ під протекторатом парафії св. Миколая у Вотервільті, Н. Й., що його проводила маестро Рома Прийма-Богачевська з помічницею Вірою Кушнір, відбувся річний попис у залі Українського Клубу від 8-го червня ц.р. Відкрив його голова Управи „Зорепад“ мгр Андрій Дурбак, вітаючи присутніх. Він пригадав, що „Зорепад“ існує вже 10 років, мав багато американих українських і американих імпрезах, міжнародних фестивалів в Олбані.

Першою точкою програми був виступ цілої групи „Привіт“ з хлібом і сіллю, що їх вручили дві найменші дівчинки і хлопчечко о. Володимир Пашков, парохів парафії св. Миколая у Трою, та його дружини. Дальшу програму попису заповідала помічниця школи Віра Кушнір. Старша група виконала гарно „Гуцулку“ у стильових гуцульських одягах. Молодша група відтанцювала з козачьим темпераментом „Козачок“.

Наступним був гумористичний танок „Зарозумілі хлопці“, що вніс веселість. Сестри Динько, що танцюють від самого початку в „Зорепаді“, виконали по-мистецьки закарпатський танок у стильових одягах.

Голова управи „Зорепад“ мгр А. Дурбак подякував інж. М. Герцеві та його дружині Аллі, основникам „Зорепад“, за їхню успішну працю, а мгр Д. Якубович за те, що подбала про відповідні одяги для групи.

Ум вручили квіти. Також подякував він і секретарші Тересі Аткин-Бережанській і скарбничку В. Кузьові за добру співпрацю. Маестро Рома Прийма-Богачевська подякувала панству Герціям за ініціативу у створенні „Зорепад“ і добру співпрацю, також А. і Т. Дурбак, Вірі Кушнір, помічницю, що добре вчить і діти люблять її. Однак, замало дітей (бо тільки 18) і тепер у „Зорепаді“. Треба збільшити число учасників. Останньою точкою програми був бравурний „Гопак“ у зразковому виконанні старшої групи.

А. Дурбак подякував теплими словами маестрові Ромі Прийма-Богачевській, її помічницю Вірі Кушнір за успішну працю, всім батькам, що привозили дітей на лекції танців. У 1986 році „Зорепад“ мав п'ять виступів, це вже шостий. Подякував парафії св. Миколая у Вотервільті, управи Українського Клубу за залу, управи „Зорепад“, мгр Д. Якубович за вилучення одягів. Заповів, що 21-го вересня почнеться знову школа танців, закликав зголошуватися. Діти вручили квіти маестрові Р. Прийма-Богачевській.

На закінчення зроблено спільну знімку „Зорепад“ і з прийняття. Варто пригадати, що перший курс українських танців провів у Трою маестро Василь Абраменко в 1929 році з участю 100 учасників. Допомога Йому Ярослав Скларик. Від 1969 року вела курси танців Уля-

на Коргун, пізніше Яр. Скларик при допомозі Михайла Коцура. Курси танців відбувалися теж у Коговзі й Вотервільті, де він і Михайло Савків. Наші діти багато скористали з тих курсів і пам'ятають їх все життя. Мистецьке виховання має велике значення, тому діти від шести років повинні вчитися українських танців, бо це скріплює їхню національну свідомість і гордість.

Насипуша маестро Рома Прийма-Богачевська закінчила школи танців в Ірвінґтоні й Ратерфорд. Влітку вестиме вишкільний курс для заванованих і інструкторів на „Верховині“ від 26-го червня до 19-го липня. Ця школа виступить під час фестивалю молоді на „Верховині“ 18-19-20-го липня ц.р. Пізніше відбудуться танцювальний табір дітей від 10 року на Союзівці від 24-го липня до 9-го серпня. На „Верховині“ буде танцювальний табір для дітей від 8 до 16 років від 10-го серпня до 23-го серпня.

На закінчення тих курсів і таборів відбудуться пописи танців. Бажаємо маестрові Ромі якнайкращих успіхів.

Пропам'ятна доповідь ім. Богдана Кравцеца в Гарварді

(ФКУ—Кеймбридж)—Дев'яту щорічну пропам'ятну доповідь ім. Богдана Кравцеца виголосив 30-го травня в гарвардській бібліотеці ім. Говтона ред. Михайло Бажанський. Проф. Ігор Шевченко, директор Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, представив ред. Бажанського як людину, „знану своїм вкладом у політичній, пластовій, журналістичній і літературній діяльності“.

Ред. Бажанський, який живе в Дітройті, говорив про „Українських поетів у Чехо-Словащині поміж 1918 і 1945 рр.“ М. Бажанський поєднав особисті заангажованість особи, яка жила в українському культурному середовищі Праги і знала його добре, з відстанню науковою, здібного одиновати історичні події і події з перспективним часу. Він здавна підтримує Інститут. У 1974 році він пожертвував Інституту свою бібліотеку 20,000 томів української літератури, яка обіймає фінансувати цілий том у рамках Гарвардського Проекту Тисячоліття Християнства України.

Богдан Кравецький був співробітником УНІУ в останні роки свого довгого і плідного життя. На щогорічній пропам'ятній доповіді родну Кравцевих представив син Юрій. Після доповіді відбувся обід у гарвардському професорському клубі.

пропагує Прометейську концепцію з'єднаного фронту всіх народів, поярмленних більшовицькою Москвою.

Довгої мови короткий змістичи не варто би більше балансувати матеріал, — не боїться „контрверсійних“ проблем, у друкуванні зрідка поезії не фаворизувати спеціально того модернізму, до якого не всі читачі вже навикли і не всі його розуміють. „Хай уається“ — скажуть поети-модерністи. Добре, але та наука матиме кращі висліди, коли не подавати її великою ложкою, а маленькою.

Добре сталося, що засновано „Сучасність“, і добре сталося, що вона має за собою вже 25 років віку. Побажати срдій і здорового творчого 50-річного ювілею.

В одному випадку редакція відкинула від принтипу винятково контрверсійних проблем: подвійне число „Сучасності“ влітку 1985 року появилось польською мовою. На зміст того числа склалися статті відомих польських та українських авторів — на першому місці першорядна, знаменита стаття професора Анджеса С. Камінського „Україна й українці в очах поляків“. Проф. Камінський — це один з чоловіків представників сучасної ревізійної школи польських істориків. Видавати таке число було виявом відваги, бо існують у нас все ще люди, для яких Польща і поляки — це хвостатий чорт, до якого не треба й наближуватися. Видання такого числа надало зрозуміти обличчя журналу, що він не тільки український і протибольшевицький, але й

25-річчя... (Закінчення зі стор. 2)

UKRAINIAN TYPEWRITERS

JACOB SACHS 251 W. 98th St. New York, N. Y. 10025 Tel. (212) 222-6683 7 days a week From 8 a.m. — 11 a.m. and nights

The Ukrainian Restaurant & Caterers 132 2nd Ave. (8 St.) N.Y., N.Y. 10003 212-533-6765 PRIVATE PARTIES - Christian - Graduations - Showers - Weddings - Anniversaries - Meetings and Wakes

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ \$1.85

GRAMERCY SHIPPING, INC. 744 Broad Street Newark, N.J. 07102 Est. 1947

Пам'ятники з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку, св. Духа в Темптонбур-гу, та інших.

ПАМ'ЯТНИКИ з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку, св. Духа в Темптонбур-гу, та інших.

Супер Hills Monuments Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ. К. М. КАРДОВИЧ О. ЛОВАЧЕВСЬКА 800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel. (718) 277-2332

SENKO FUNERAL HOME 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y. (212) 388-4416 or (516) 481-7460

FUNERAL HOME 89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. 24 HOURS A DAY

турному середовищі Праги і знала його добре, з відстанню науковою, здібного одиновати історичні події і події з перспективним часу. Він здавна підтримує Інститут. У 1974 році він пожертвував Інституту свою бібліотеку 20,000 томів української літератури, яка обіймає фінансувати цілий том у рамках Гарвардського Проекту Тисячоліття Християнства України.

Богдан Кравецький був співробітником УНІУ в останні роки свого довгого і плідного життя. На щогорічній пропам'ятній доповіді родну Кравцевих представив син Юрій. Після доповіді відбувся обід у гарвардському професорському клубі.

пропагує Прометейську концепцію з'єднаного фронту всіх народів, поярмленних більшовицькою Москвою.

Довгої мови короткий змістичи не варто би більше балансувати матеріал, — не боїться „контрверсійних“ проблем, у друкуванні зрідка поезії не фаворизувати спеціально того модернізму, до якого не всі читачі вже навикли і не всі його розуміють. „Хай уається“ — скажуть поети-модерністи. Добре, але та наука матиме кращі висліди, коли не подавати її великою ложкою, а маленькою.

Добре сталося, що засновано „Сучасність“, і добре сталося, що вона має за собою вже 25 років віку. Побажати срдій і здорового творчого 50-річного ювілею.

В одному випадку редакція відкинула від принтипу винятково контрверсійних проблем: подвійне число „Сучасності“ влітку 1985 року появилось польською мовою. На зміст того числа склалися статті відомих польських та українських авторів — на першому місці першорядна, знаменита стаття професора Анджеса С. Камінського „Україна й українці в очах поляків“.

25-річчя... (Закінчення зі стор. 2)

UKRAINIAN TYPEWRITERS

JACOB SACHS 251 W. 98th St. New York, N. Y. 10025 Tel. (212) 222-6683 7 days a week From 8 a.m. — 11 a.m. and nights

The Ukrainian Restaurant & Caterers 132 2nd Ave. (8 St.) N.Y., N.Y. 10003 212-533-6765 PRIVATE PARTIES - Christian - Graduations - Showers - Weddings - Anniversaries - Meetings and Wakes

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ \$1.85

GRAMERCY SHIPPING, INC. 744 Broad Street Newark, N.J. 07102 Est. 1947

Пам'ятники з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку, св. Духа в Темптонбур-гу, та інших.

ПАМ'ЯТНИКИ з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку, св. Духа в Темптонбур-гу, та інших.

Супер Hills Monuments Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ. К. М. КАРДОВИЧ О. ЛОВАЧЕВСЬКА 800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel. (718) 277-2332

SENKO FUNERAL HOME 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y. (212) 388-4416 or (516) 481-7460

FUNERAL HOME 89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. 24 HOURS A DAY

ЗМІНА АДРЕСИ До Адміністрації „Свободи“ 30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спідщини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу

Пам'ятники з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку, св. Духа в Темптонбур-гу, та інших.